

over; de vorderingen in het Grieksch waren buitengewoon. Hij eindigde aldus: „ Mogen de ingezetenen meer en meer de belangrijkheid inzien eener instelling, die een gaping in het openbaar onderwijs aanvult en de bewijzen levert dat de twee deelen, waaruit zij bestaat, wel verre van elkander te benadeelen, zich integendeel de hand bieden voor de verschillende humanistische vorming der jongelingschap, en zich voelen aangespoord om den bloei van het gymnasium verder te helpen verhoogen.”

Zooals wij vroeger reeds zagen, was uitdrukkelijk bepaald bij het oprichten van de nieuwe school, dat het een proef zou zijn voor twee jaar. Liep alles goed, dan zou een algemeen reglement worden vastgesteld. In Maart 1846 wenschte dan ook de Gouverneur, dat een met overleg van Curatoren ontworpen reglement ter verdere goedkeuring zou worden aangeboden. Curatoren zonden dit in Mei aan B. en W. Er werd o.a. bepaald, dat door den eersten leeraar in de Wiskunde het onderwijs in de Natuurkunde zou worden gegeven. Na eenige besprekingen met het bestuur van het Bataafsch Genootschap werd goedgevonden, dat de leerlingen in de localiteit van dit genootschap het onderwijs ontvingen. De leeraar mocht gebruik maken van de instrumenten daar aanwezig. IIIB en IVB kregen ieder 4 uur per week, V en VI samen 2 uur. Het eerst onderwees dus dit vak François.

Op het einde van 1849 dreigde een oogenblik concurrentie. G. M. Willemsen, afkomstig uit Westphalen, Litt. Hum. Candid., diende aan Heeren Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland een request in om te mogen oprichten een „Gymnasium Catholicum Laurentianum à l'instar van het stedelijk gymnasium”. Curatoren, door B. en W. om advies gevraagd, adviseerden het verzoek niet toe te staan, omdat 1°. onwaar was, dat de katholieken hun kinderen niet aan het gymnasium toevertrouwden, 2°. de man in 1827 candidaat was geworden en nu boven de 60 jaar was, en 3°. hij zich voorstelde zonder onderwijzers al het werk alleen te doen. B. en W. hielden zich aan het advies van Curatoren, gelijk zij in December 1849 aan den Gouverneur schreven, en voegden erbij: „wij gelooven eigenlijk, dat de vergunning